ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка број 29477/17
Милан КРСТИЋ против Србије
и 8 других представки

(видети приложени списак)

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању Одбора 1. септембра 2026. године у саставу:

Lətif Hüseynov*, председник*,

Mateja Đurović,

Canòlic Mingorance Cairat, *судије*,

и Olga Chernishova, *заменица секретара Одељења,*

Имајући у виду:

представке против Републике Србије које је, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција”), Суду поднело деветоро српских држављана (у даљем тексту: „подносиоци”) чије су релевантне информације дате у приложеној табели, на различите датуме такође наведене у табели;

одлуку да се о представкама обавести Влада Републике Србије (у даљем тексту: „Влада”), коју је заступала њена заступница, госпођа З. Јадријевић Младар;

Запажања страна у спору;

Након већања, одлучује како следи:

ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

1. Представке се односе на неуједначену судску праксу у вези са одбијањем захтева полицијских службеника за исплату накнада за неисплаћене додатке на плату по основу рада током државних празника, ноћног рада и прековременог рада („рад ван редовног радног времена”). Суд се већ бавио сличним питањем у предмету *Шабановић и др. против Србије* (број 39819/16 и 4 друге представке, од 7. октобра 2025. године).

А. Ситуација подносилаца

2. Попут подносилаца представки у предмету *Шабановић и др.*, подносиоци су у овом случају били полицијски службеници са статусом овлашћених полицијских службеника у смислу Закона о полицији из 2005. године (*ibid.*, став 35.), који су поднели тужбе против Републике Србије ради остваривања накнаде за неисплаћене додатке на плату за рад ван редовног радног времена током периода наведених у приложеној табели. У том поступку, њихови коефицијенти зараде су упоређивани са коефицијентима намештеника који нису радили ван редовног радног времена, те су њихове тужбе одбијене – било непосредно од стране првостепених судова, након поновног суђења, било у поступку по жалби – на датуме наведене у приложеној табели. Тужбе које су поднели

подносиоци представки у предмету *Шабановић и др.* су такође одбијене из истих разлога (*ibid.*, ст. 7, 9, 10, 12. и 15.).

3. Подносиоци су пред Уставним судом тврдили да су нижи судови погрешно применили релевантне одредбе Закона о полицији. Они су се такође притуживали на неуједначеност домаће судске праксе.

4. Позивајући се на своју претходну одлуку број Уж-3827/2012 од 12. децембра 2012. године, и утврдивши да су се подносиоци уставних жалби у том предмету позивали на поређење са случајевима у којима су тужбе за накнаду штете усвојене по другим основама, Уставни суд је као неосноване одбио уставне жалбе које су поднели први, трећи, четврти, шести, седми, осми и девети подносилац, на датуме наведене у приложеној табели (ово образложење је детаљније изнето у предмету *Шабановић и др.*, цитираном горе, ст. 62–64.).

5. Уставне жалбе које су поднели други и пети подносилац су одбачене због тога што дотични нису искористили ревизију (датуми одлука су наведени у приложеној табели). Позивајући се на закључке Врховног суда и њихове измене у погледу допуштености ревизије (видети став 9 доле), Уставни суд је заузео став да је тај правни лек подносиоцима био на располагању, будући да су првостепене одлуке у њиховим предметима поништене након 1. фебруара 2012. године, и да је другостепени суд напослетку преиначио првостепене одлуке и одлучио о њиховим тужбама након 31. маја 2014. године. Међутим, с обзиром на то да су закључци Врховног суда усвојени и објављени тек након истека рока у којем су други и пети подносилац могли да изјаве ревизију (односно након 30 дана од достављања другостепене одлуке), Уставни суд их је обавестио да имају право да наведене ревизије изјаве у року од 30 дана од достављања његових одлука. Материјал у спису предмета не садржи податке о томе да ли су дотични искористили ту могућност.

6. Подносиоци су се притуживали на неуједначену судску праксу првостепених и другостепених судова. Они су даље тврдили да су ти судови произвољно тумачили и примењивали материјално право приликом одбијања њихових тужби. Напослетку, подносиоци су се притуживали на недоследан приступ Уставног суда у погледу одлука о њиховим уставним жалбама. Они су навели да је дошло до повреде члана 6. став 1. Конвенције. Други, трећи, четврти, пети, шести, седми и осми подносилац су се такође притуживали на основу члана 13. Конвенције.

В. Остале релевантне информације и релевантни правни оквир

7. Закон о парничном поступку из 2011. године је ступио на снагу 1. фебруара 2012. године, и њиме је укинут Закон о парничном поступку из 2004. године. Члан 506. став 1. Закона о парничном поступку из 2011. године прописује да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку из 2004. године. У складу са чланом 506. став 2, у случају да је након ступања на снагу Закона о парничном поступку из 2011. године укинута правноснажна одлука и предмет враћен на поновно суђење, на тај поступак ће се примењивати Закон о парничном поступку из 2011. године.

8. Изменама и допунама Закона о парничном поступку из 2011. године, које су ступиле на снагу 31. маја 2014. године, уведен је нови основ за изјављивање ревизије. Тај правни лек је сада доступан по самом закону, између осталог, у случајевима када другостепени суд преиначи одлуку и одлучи о захтевима странака.

9. Врховни суд је 3. и 10. марта 2015. године усвојио Закључке о допуштености ревизије, а те закључке је изменио 10. новембра и 8. децембра 2025. године (у даљем тексту: „Закључци”). Према измењеним Закључцима, о допуштености ревизије се мора одлучивати у складу са измењеним чланом 403. Закона о парничном поступку у случајевима када је првостепена одлука којом се поступак окончава била укинута, а предмет враћен на поновно суђење након ступања на снагу Закона о парничном поступку из 2011., тј. 1. фебруара 2012. године, те када је другостепени суд напослетку преиначио првостепене одлуке и одлучио о захтевима након 31. маја 2014. године, када су измене тог Закона ступиле на снагу.

10. У периоду од 17. децембра 2015. до 8. новембра 2016. године, Уставни суд је као преурањене одбацио пет уставних жалби које су поднеле колеге подносилаца, а које су се заснивале на истим разлозима као и жалбе у случајевима другог и петог подносиоца (видети став 5 горе). Ти случајеви су се такође односили на надокнаду неисплаћених додатака на зараду за рад ван редовног радног времена.

ОЦЕНА СУДА

А. Здруживање представки

11. Имајући у виду сличност предмета наведених представки, Суд сматра да је примерено да исте испита заједно и да донесе једну спојену одлуку.

B. Наводна повреда члана 6. став 1. Конвенције

12. Влада је изнела идентичан приговор у погледу неисцрпљивања домаћих правних лекова као у предмету *Шабановић и други*, тврдећи да подносиоци нису изјавили ревизије против другостепених одлука којима су њихови захтеви одбијени (видети *Шабановић и др.*, цитиран горе, став 68.). Суд не сматра неопходним да испита овај приговор, с обзиром на то да је притужба у сваком случају недопустива из следећих разлога.

13. Релевантна начела у вези са наводним повредама члана 6. став 1. Конвенције у погледу неуједначене праксе домаћих судова су наведена у предметима *Nejdet Şahin и Perihan Şahin против Турске* ([ВВ], број 13279/05, ст. 49-58, од 20. октобра 2011. године), *Грко-католичка парохија Lupeni и др. против Румуније* ([ВВ], број 76943/11, став 116, од 29. новембра 2016. године) и *Шабановић и др.* (цитиран горе, ст. 87–88.).

1. Неуједначена судска пракса парничних судова

14. Тужбени захтеви подносилаца у предметном случају су одбијени у периоду од априла 2014. до септембра 2015. године, на основу поређења њихових коефицијената зараде са коефицијентима других цивилних полицијских службеника. Суд је већ приметио да су током истог периода домаћи судови усвајали захтеве колега подносилаца, поредећи њихове коефицијенте зараде са коефицијентима других овлашћених полицијских службеника, што је довело до „дубоких и дуготрајних разлика" у судској пракси домаћих апелационих судова (видети предмет *Шабановић и др.*, цитиран горе, ст. 90–91. и 99–101.). Ове недоследности су на крају усклађене правним ставом Врховног суда од 10. новембра 2015. године (*ibid.*, став 107.). Стога су домаћи органи ускладили судску праксу у разумно кратком року (*ibid.*, став 112.).

15. Подносиоци у предметном случају су се налазили у ситуацији идентичној оној која је разматрана у предмету *Шабановић и др*. Имајући у виду закључак Суда у том предмету да се налази домаћих судова и њихово тумачење релевантног права не могу сматрати произвољним нити очигледно неразумним (*ibid.*, ст. 114–115.), чињеница да је одлука о захтевима подносилаца донета пре него што је Врховни суд издао смернице за поступање у свим сличним предметима, те стога нису разматрани у складу са тим смерницама, сâма по себи није довољна да представља повреду начела правне сигурности (*ibid.*, став 113.).

16. Сходно томе, ове притужбе су очигледно неосноване, те се морају одбацити у складу са одредбама члана 35. ст. 3(а) и 4. Конвенције.

2. Неуједначена судска пракса Уставног суда

17. Уставни суд је, позивајући се на Закључке, одбацио уставне жалбе које су поднели други и пети подносилац, док им је истовремено омогућио да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања одлука (видети став 5. горе). Он је утврдио да им је ревизија припадала по сили закона, будући да су првостепене одлуке у њиховим предметима поништене након 1. фебруара 2012. године, а другостепени суд је напослетку преиначио првостепене одлуке и одлучио о њиховим захтевима након 31. маја 2014. године (видети приложену табелу). Уставни суд је донео исту одлуку у пет других предмета који се односе на различите подносиоце жалби (видети став 10. горе).

18. Трећи и четврти подносилац су се налазили у идентичном процесном положају као други и пети подносилац у погледу датума када су одлуке првостепених судова поништене и датума када су другостепени судови преиначили те одлуке и одлучили о њиховим захтевима (видети приложену табелу). За разлику од случајева другог и петог подносиоца, Уставни суд није одбацио њихове уставне жалбе као недопуштене, омогућујући им да изјаве ревизију Врховном суду (видети став 4. горе).

19. Преостали подносиоци се нису налазили у сличном процесном положају јер, за разлику од случајева другог, трећег, четвртог и петог подносиоца, одлуке првостепених судова нису поништене након 1. фебруара 2012. године (видети приложену табелу).

20. Суд стога закључује да су у релевантном периоду постојале разлике у судској пракси Уставног суда. Међутим, Суд такође констатује да је, у мери у којој је то могуће утврдити из списа предмета, постојало само девет међусобно неуједначених одлука Уставног суда које су донете у периоду од 17. децембра 2015. до 8. децембра 2016. године (видети ст. 4, 5. и 10. горе; упоредити са предметом *Lo Fermo против Италије* (одл.), бр. 58977/12, ст. 58. и 59, од 20. јуна 2023. године). Поред тога, иако се прихвата да су се те разлике појавиле на нивоу Уставног суда, оне се нису односиле на главни аспект предмета подносилаца (видети ст. 14. и 15. горе; упоредити са предметом *Lo Fermo*, цитираним горе, ст. 54. и 55.).

21. Имајући у виду претходна разматрања, Суд закључује да разлике у судској пракси Уставног суда, на које су се подносиоци притуживали, нису биле „дубоке и дуготрајне". Стога није неопходно оцењивати да ли је домаће

право предвиђало механизам за превазилажење тих недоследности и да ли је он примењен, као ни какав је био његов ефекат, уколико је до примене дошло (видети *Lo Fermo*, цитиран горе, став 60.).

22. Сходно томе, ове притужбе су очигледно неосноване, те се морају одбацити у складу са одредбама члана 35. ст. 3(а) и 4. Конвенције.

С. Наводна повреда члана 13. Конвенције

23. Позивајући се на члан 13. Конвенције, други, трећи, четврти, пети, шести, седми и осми подносилац су се притуживали у погледу истих питања као она на која су се притуживали према члану 6. став 1. Конвенције.

24. Сходно томе, ове притужбе су такође очигледно неосноване, те се морају одбацити у складу са одредбама члана 35. ст. 3(а) и 4. Конвенције.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

Одлучује да представке здружи;

Проглашава представке недопуштеним.

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 24. септембра 2026. године.

Olga Chernishova	Lətif Hüseynov
Заменица Секретара	Председник

Прилог

Списак предмета:

Број	**Број представке**	**Назив предмета**	**Поднета**	**Подносилац представке Година рођења Место становања Држављанство**	**Правни заступник**	**Датум подношења тужбе**	**Одлуке донете у парничном поступку**	**Одлуке Уставног суда**
1.	29477/17	Крстић против Србије	10. април 2017. године	**Милан КРСТИЋ** 1963. године Крупањ Српско	Јулијана СТЕПАНИЋ ПАВЛОВИЋ	јануара 2011. године	Тужба је одбијена 7. марта 2013. године; та одлука је потврђена 14. априла 2014. године	Уж-6206/2014 од 15. септембра 2016. године
2.	34426/17	Годар против Србије	05. мај 2017. године	**Драган ГОДАР** 1968. године Суботица Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	19. јануар 2011. године	Тужба је усвојена 12. маја 2014. године; та одлука је поништена, а предмет враћен на поновно суђење 27. октобра 2014. године	Уж-6512/2015 од 24. новембра 2016. године

							Тужба је поново усвојена 27. марта 2015. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 28. августа 2015. године	
3.	34431/17	Бекеш против Србије	05. мај 2017. године	**Љубомир БЕКЕШ** 1966. године Суботица Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	20. јануар 2011. године	Тужба је усвојена 27. марта 2014. године; та одлука је поништена, а предмет враћен на поновно суђење 3. новембра 2014. године Тужба је поново усвојена 27. марта 2015. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 28. септембра 2015. године	Уж-7301/2015 од 8. децембра 2016. године
4.	34438/17	Дулић против Србије	05. мај 2017. године	**Никола ДУЛИЋ** 1962. године Суботица Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	20. јануар 2011. године	Тужба је усвојена 29. маја 2014. године; та одлука је поништена, а предмет враћен на поновно суђење 19. новембра 2014. године Тужба је поново усвојена 18. фебруара 2015. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 29. јуна 2015. године	Уж-5378/2015 од 8. децембра 2016. године
5.	34842/17	Башић против Србије	05. мај 2017. године	**Стипан БАШИЋ** 1963. године Суботица Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	20. јануар 2011. године	Тужба је усвојена 24. априла 2014. године; та одлука је поништена, а	Уж-8198/2015 од 8. децембра 2016. године

							предмет враћен на поновно суђење 3. децембра 2014. године Тужба је поново усвојена 24. марта 2015. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 30. септембра 2015. године	
6.	36009/17	Саулић против Србије	05. мај 2017. године	**Војислав САУЛИЋ** 1986. године Бајмок Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	20. јануар 2011. године	Тужба је усвојена 29. маја 2014. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 24. септембра 2014. године	Уж-8356/2014 од 15. септембра 2016. године
7.	36018/17	Колџић против Србије	05. мај 2017. године	**Драган КОЛЏИЋ** 1980. године Суботица Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	2. фебруар 2011. године	Тужба је усвојена 7. маја 2014. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 17. октобра 2014. године	Уж-8353/2014 од 6. октобра 2016. године
8.	36026/17	Вујковић против Србије	5. мај 2017. године	**Томислав ВУЈКОВИЋ** 1978. године Суботица Српско	Миљко КАРАКЛАЈИЋ	четвртак, 20. јануар 2011. године	Тужба је усвојена 19. јуна 2014. године; та одлука је преиначена, док је тужба одбијена 29. октобра 2014. године	Уж-8970/2014 од 15. септембра 2016. године
9.	12588/18	Ђуричић против Србије	28. фебруар 2018. године	**Миладин ЂУРИЧИЋ** 1969. године Крупањ Српско	Јулијана СТЕПАНИЋ ПАВЛОВИЋ	јануара 2011. године	Тужба је одбијена 9. јуна 2014. године; та одлука је потврђена 3. децембра 2014. године	Уж-1338/2015 од 12. октобра 2017. године